

“Er is maar één ding noodzakelijk.” *Lucas 10:42*

Jezus is op weg naar Jeruzalem. Hij bezoekt op zijn reis het huis van Marta en Maria. In zijn evangelie beschrijft Lucas de ontmoeting van Jezus met deze zussen. Marta was “helemaal in beslag genomen” door de taken die de gastvrijheid met zich meebrengt. Maria “ging aan de voeten van de Heer zitten en luisterde naar zijn woorden”. Lucas plaatst de aandacht van Maria voor Jezus tegenover de gejaagdheid van Marta. En op haar klagen dat ze er alleen voor staat om te dienen, antwoordt Jezus: “Marta, Marta, je bent zo bezorgd en je maakt je druk over zoveel dingen. Er is maar één ding noodzakelijk. Maria heeft het juiste gekozen, en dat zal haar niet worden ontnomen.”

Deze tekst lezen we in het evangelie na de parabel van de barmhartige Samaritaan, die misschien wel de hoogste uitdrukking is van de liefde voor de medemens. Daarna volgt de uitleg waarin Jezus aan de apostelen leert hoe ze tot de Vader moeten bidden. De twee episodes vormen samen een prachtige weergave van waar het Jezus om gaat: de liefde voor de medemens en de liefde tot God.

“Er is maar één ding noodzakelijk.”

Het gesprek tussen Jezus en Marta laat de vertrouwelijke band zien die zij hebben. Zij voelt de vrijheid om zich bij Jezus te beklagen. Maar Jezus wijst haar erop zich niet bezorgd te maken. Hij wil dat ze de traditionele rol zoals die van vrouwen werd verwacht, opgeeft en dat ook zij de tijd neemt om te luisteren naar zijn Woord, zoals Maria. De uitleg van deze tekst wordt vaak beperkt tot het plaatsen van een actief leven tegenover een contemplatief leven. Maar dat zijn niet twee levenswijzen die elkaar uitsluiten. Zowel Marta als Maria hebben Jezus lief en willen Hem dienen. Uit deze episode moeten we dan ook niet begrijpen dat gebed en luisteren naar het Woord belangrijker zijn dan naastenliefde. Het is nodig deze twee liefdes met elkaar te verbinden zodat ze een geheel worden. Het zijn geen tegengestelden van elkaar. Ze vullen elkaar aan, omdat er maar één Liefde is.

“Er is maar één ding noodzakelijk.”

Het gaat er dus om te begrijpen wat dat ene noodzakelijke is. Daarbij kan het begin van de zin: “Marta, Marta...” ons behulpzaam zijn. Het herhalen van haar naam zou de aanzet kunnen lijken tot een verwijt. Maar in werkelijkheid is het een soort roeping. Het lijkt erop dat Jezus Marta oproept tot een nieuwe manier van gedragen, om een band te creëren, niet die van dienaar, maar van een vriend.

Chiara Lubich schrijft: *“Luister naar het Woord en laat het in je doorwerken. Blijf er dan trouw aan en bewaar het in je hart, zodat het heel je leven vormgeeft. Net zoals de aarde het zaad in haar schoot bewaart om het te laten ontkiemen en vrucht te laten dragen.”*¹

“Er is maar één ding noodzakelijk.”

Wie weet hoeveel gelegenheden zich voordoen om net als Marta en Maria Jezus ook in ons huis te ontvangen. Aan zijn voeten zittend kunnen ook wij luisteren naar zijn woorden. Al te vaak raken we verstrooid door zorgen, ziekte, taken, en ook door successen en vreugdevolle gebeurtenissen. En we hebben van alles te doen. Daardoor gunnen we ons geen tijd om stil te staan, Hem te herkennen en naar Hem te luisteren.

Dit Woord van leven kan een mooie gelegenheid zijn om te oefenen in het allerbelangrijkste, dat wil zeggen: te luisteren naar zijn Woord. Dat zal je een innerlijke vrijheid geven. Dat zal van je leven een uitdrukking maken van een relatie van liefde.

Letizia Magri

¹ Chiara Lubich, *Woord van leven* van juli 1980.